

Stichting tot behoud reddingboot GEBROEDERS LUDEN

nieuwsbrief oktober 2012

Ruud Hazeveld – secretaris

We lopen haast weer tegen de winter aan. De boot is dan ook winterklaar gemaakt en in deze periode kunnen we in de “Stuurhut” aan de slag om wat houtwerk te schuren en te lakken zoals de bank, pikhaak etc. Ook moeten trossen nagekeken worden en bij nieuwe trossen een oog ingesplitst worden.

Het afgelopen jaar hebben we diverse tochten gemaakt waarvan een aantal zijn uitgelicht in deze nieuwsbrief. Onder het kopje nieuws vind u op de website een verslag van de activiteiten van de Luden in het afgelopen jaar.

Prins Bernhard Cultuurfonds Groningen

Postbus 610
9700 AP Groningen
telefoon 050 - 316 4936
www.cultuurfonds.nl

Hans Streelman - bestuurslid/coördinator onderhoud

Hans in de machinekamer van de Luden

Mijn naam is Hans Streelman, ik ben getrouwd met Coby vd Velde en heb twee zoons, Rik en Mark en inmiddels 5 kleinkinderen. Ik ben geboren en getogen in Ulrum en woon thans in Burgum.

Na de lagere school, ULO en LTS ben ik naar de Hogere Zeevaartschool in Groningen gegaan. In 1963 heb ik daar mijn diploma Scheepswerktuigkundige BM gehaald.

Tussen de schooltijd en het varen heb ik een aantal weken gevaren op de toenmalige ZK14 van Jan van

Oosterom.

In oktober 1963 ben ik als werktuigkundige bij van Nievelt Goudriaan (NIGOCO) in Rotterdam gaan varen. Tot 1971 heb ik in dienst van deze maatschappij gevaren en aan de Zeevaartschool in Groningen mijn diploma's Scheepswerktuigkundige A en B gehaald.

Van 1973 tot aan mijn pensionering heb ik in de Elektriciteitssector gewerkt.

Tot 2004 als sectorchef werktuigbouwkundig onderhoud van de Centrale Bergum en daarna als installatiebeheer werktuigkunde aan de Eemscentrale.

Sinds 2008 ben ik betrokken bij de Stichting tot behoud van de Gebroeders Luden.

Vanaf 2009 zit ik in het bestuur van de Stichting als coördinator Onderhoud en verzorg ik samen met een aantal enthousiaste vrijwilligers het onderhoud van de Luden.

Gaande de tijd krijg je toch wel steeds meer respect voor de mensen die met deze boten naar zee gingen terwijl anderen naar binnen gingen. Zeewaardig zijn ze zeker, maar een plezierjacht is het niet, er wordt wel het een en ander van spieren en maag gevraagd als de windkracht wat toeneemt.

machinekamer met de BB-motor

*de 8 cilinders zijn duidelijk te zien
evenals de gele brandstoffilters*

Verslag Klasina van der Werf – journaliste nieuwsbladnoordoostfriesland

(zij maakte in augustus een interview met vrijwilligers van de Gebroeders Luden en voer met de boot mee naar buiten en plaatste onderstaand artikel in de NOF op 10 augustus j.l.)

LAUWERSOOG - „Er gaat al zoveel cultureel erfgoed verloren. Deze boot hoort op Lauwersoog en moet behouden blijven voor de regio, stelt Ruud Hazeveld, één van de achttien vrijwilligers van de Gebroeders Luden. Elke dinsdag komen ze bij elkaar in hun nieuwe onderkomen in de haven van Lauwersoog, waar ze ook een expositieruimte hebben ingericht. Om kosten te besparen delen ze het gebouw met de Stichting Wadloopcentrum Pieterburen. Na een bakje koffie gaan de vrijwilligers aan het werk. „Er zijn altijd wel klussen te doen" zegt bestuurslid en vaarcoördinator Koos Bottema. De vrijwilligers doen er alles aan om de boot in de originele staat te houden.

In de "Stuurhut"

van links naar rechts:

*Koos Bottema
Esther Toxopeus
Hein Halma*

De in 2006 opgerichte Stichting tot behoud van de Gebroeders Luden is afhankelijk van vrijwilligers, donateurs en sponsoren. „Om de boot in de vaart te houden organiseren we vaartochten naar bijvoorbeeld Schiermonnikoog en we doen mee aan verschillende evenementen zoals Sail, de Sinterklaasintocht in Dokkum en we zijn juryboot bij verschillende zeilwedstrijden", vertelt Andries Straatsma. Op 18 augustus kunnen belangstellenden de Gebroeders Luden bekijken bij Maritiem Zoutkamp. De voormalige reddingboot wordt ook regelmatig ingezet bij asverstrooiing op zee. „De motoren worden dan stopgezet, de rouwvlag staat uit en we varen vervolgens drie keer om de urn heen. Een indrukwekkende gebeurtenis", zegt Hazeveld. Net als de meeste andere vrijwilligers is hij met pensioen en heeft hij dus wel tijd om dinsdags tijd te steken in deze hobby die ongeveer tien uren per week in beslag neemt.

Afmeren van de Luden

v.l.n.r.

*Andries Straatsma
Esther Toxopeus
Hein Halma*

De vrijwilligers hebben respect voor de mensen die 's nachts hun bed uit gingen om mensen te redden. Enkelen van hen zijn nog betrokken bij de Gebroeders Luden, zoals Willem Wilstra, Wietze Zijlstra en Hans Westenberg. Laatstgenoemde maakte op 1 januari 1995 één van de ergste tochten van de Gebroeders Luden mee. De reddingboot was op weg naar een vrachtschip in nood. Na de begeleiding van het schip was de Gebroeders Luden op weg terug naar Lauwersoog. „De golven waren zestien meter hoog. Het schip sloeg plat waardoor beide motoren uitvielen. De boot raakte onbestuurbaar en daarom zou ik de stopzak uitbrengen. Daarbij ben ik overboord gegaan. Het was al avond en donker. Ik heb twee-en-een half uur in zee gelegen. Dankzij het lampje op mijn zwemvest ben ik door de helikopter opgepikt. Diezelfde avond zijn twee redders van de Duitse reddingboot Alfried Krupp, die op zoek waren naar mij, verdronken na het kapseizen van de boot. Ik ben daarna nog een jaar doorgegaan met varen, maar kon het geestelijk niet meer aan."

Momenteel zijn er negentig donateurs en bedrijven die de Gebroeders Luden steunen. „De laatste jaren hebben we helaas donateurs verloren, met name door negatieve berichtgeving in de media”, zegt Hans Streelman. Hij doelt daarbij op de meningsverschillen tussen de vrijwilligers van de stichting over het beheer van het schip met als gevolg dat enkelen van hen opstapten. Deze vrijwilligers varen nu op het zusterschip van de Gebroeders Luden, de Suzanna. Streelman: „Wij hebben ons geërgerd aan de negatieve berichten en overwogen om er tegenin te gaan, maar we hebben besloten onze eigen koers te varen.

In mei 2011 heeft de boot een casco- en veiligheidsinspectie ondergaan. Dit overeenkomstig de richtlijnen van de Inspectie Verkeer en Waterstaat waarop de boot is gecertificeerd.

De vrijwilligers zijn met frisse moed verder gegaan. „We hebben een leuke groep”, zegt Esther Toxopeus-Visser, de enige vrouw tussen de vrijwilligers. Zij ondersteunt Andries Straatsma en Rudolf Boersma in de PR die hiervoor verantwoordelijk zijn. Toxopeus komt uit een echte vissersfamilie en ook haar hele schoonfamilie vaart. „Het is mij met de paplepel ingegoten. Mijn eerste spreekbeurt ging over visserij, ik ging vroeger al met mijn vader mee met makreelvissen en via hem ben ik betrokken geraakt bij het visserijmuseum.” Zo hebben alle vrijwilligers wel affiniteit met de scheepvaart en deze kennis willen zij graag doorgeven. Voor de schooljeugd organiseert de stichting daarom ook educatieve tochten. Probleem daarbij is dat er maximaal twaalf passagiers mee mogen varen. „Anders overtreden we de wet en dat kan ons vijfhonderd euro kosten”, legt Bottema uit. Volgens hem zijn er nu genoeg vrijwilligers om de voormalige reddingboot in de vaart te houden. „Maar om de Gebroeders Luden ook voor de toekomst te behouden, zouden we er graag wel wat jongeren bij willen hebben.”

CIV **Lauwersoog-Harlingen**

Haven 16
9976 VN Lauwersoog
Tel: 0519-349291
Fax: 0519-349350
E-mail: info@civ-lauwersoog.nl

Familie Meuleman uit Goor donateur

Hoe kan een stel uit Twente donateur van de Gebroeders Luden zijn ?
De achtergrond is dat wij adoptant waren van een zeehond bij de Zeehondencreche in Pieterburen.

Als een zieke zeehond weer gezond is wordt hij / zij weer vrijgelaten op het wad. Daar wordt de adoptant ook voor uitgenodigd.

Dit is de "Beautiful Day".

Dus wij ook mee, dit keer was "Gebroeders Luden" de boot waar wij mee gingen varen naar een zandbank om 4 zeehonden vrij te laten.

De beleving en de gedrevenheid van de bemanning deed ons sterk denken aan het enthousiasme dat we ook kennen van de Zeehondencreche.

Via een folder op de boot hebben we ons aangemeld als donateur.

Met de zee hebben we niet zoveel, wij houden meer van de bergen, maar het enthousiasme bij de "Gebroeders Luden" vinden wij toppie.

Iedere keer als wij op Lauwersoog komen genieten wij daar van.

Hartelijke groet, Letty en Henk Meuleman Goor.

Bezoek aan de ZK18 (Johan Rispens)

Op 17 september j.l. vertrokken wij met de Luden met a/b een filmploeg die opnamen wilden maken van een kotter op de garnalenvangst.

Er vond een rendez-vous plaats onder Schiermonnikoog. Het weer was zonnig en kalme zee.

Er werd eerst vanaf de Luden gefilmd en later werd de hele filmploeg, bestaande uit 5 personen, met veel apparatuur op de ZK18 afgezet.

Hier werden uitgebreide opnamen gemaakt van het halen van het net, koken en verdere verwerking van de garnalen etc.

De Gebroeders Luden bleef intussen in de buurt van de ZK18 en nam de filmploeg na bijna anderhalf uur weer aan boord en zette de ploeg weer op Lauwersoog af.

Aangezien het een low budget opname was zijn we met als beloning een zak garnalen van Johan weer vertrokken naar Lauwersoog.

Het resultaat hebben we nog niet gezien maar het is vast en zeker een goede promotie film voor de Hollandse garnaal geworden.

Vereniging Oranje Onderlinge Verzekering van Schepen U.A.
Postbus 340, 9700 AH Groningen
telefoon 050 – 526 2555
www.oranje-verzekeringen.nl

Eemshaven nationale reddingbootdag KNRM

Op zaterdag 28 april organiseerde de KNRM de 19^e reddingbootdag. De Gebroeders Luden vertrok in de vroege ochtend met dubbele bemanning naar de Eemshaven.

Het weer was harde wind met veel buien. Tegen het middaguur arriveerde de Luden bij de Eemshaven waar de Jan en Titia Visser en de duitse Alfried Krupp net de haven uitvlogen na een oproep voor een noodgeval op de Noordzee van een zeilboot.

De Luden kon gelijk de registers opentrekken om rondvaarten te maken voor de KNRM. Na een hartelijk welkom met koffie en cake in het boothuis gingen we aan de bak voor de donateurs van de reddingmij.

(zie onderstaand verslag station Eemshaven)

Ondertussen kwam de voormalig Reddingboot Gebroeders Luden vanuit Lauwersoog binnen.

Door de harde wind en hoge golven hadden zij extra tijd nodig gehad om in de Eemshaven te komen.

Voor de bezoekers werd het mogelijk om in plaats van de Jan en Titia Visser nu een tochtje te maken met de Gebroeders Luden

De belangstelling was tijdens de gehele dag zeer groot en de mensen toonden veel begrip voor de ontstane situatie. Mede door de vele activiteiten in en om het boothuis zoals film, muziek, modelbouw en catering (verzorgd door eigen vrijwilligers) was het een heel gezellige sfeer.

Bij het terug keren na de actie (15.00uur) konden de bezoekers voor een tochtje nog van beide boten gebruik maken. De wachttijd werd hierdoor verkort en een ieder kon rond 17.00uur met een goed gevoel naar huis. Hierop nam ook de bemanning van de Gebroeders Luden afscheid en werden zij bedankt voor hun inzet.

Al met al was het ondanks het slechte en koude weer een geslaagde reddingbootdag.

Eemshaven – op de achtergrond de Jan en Titia Visser

Fam. Anthleunissen uit Alblasserdam donateur

Ons bereikte Uw verzoek eens uit te leggen hoe wij als “Westerlingen” woonachtig in Alblasserdam verzeild raakten in een donateurschap voor de Gebroeders Luden.

E.e.a. was redelijk simpel.

Wij lagen enige jaren terug met onze ”Pygmalion” op (of in) Schiermonnikoog, het weer was stralend , het was rond borreltijd op zondagmiddag en daar verscheen opeens de Gebroeders Luden.

Alleman, kinderen, magen, honden en ander gespuis waren van harte welkom aan boord.

Zo ook mijn echtgenoot die als een blok viel voor de stoere bemanning en en passant meer nog voor het schip. In het bijzonder voor het schip.

Al snel na dit eerste contact krijgen wij een uitnodiging om deel te nemen aan een tocht op de Waddenzee. Wie waren die onbekenden met zo'n hollands accent ?

Maar het ijs was snel gebroken mede door de lekkere koffie en de heerlijke koek. En daarna aan boord en “het zeegat uit “. Mijn man en ik vonden het prachtig.

Wel werden wij ons snel bewust van de ontberingen die de bemanning toen moet hebben ondergaan. Van enig comfort was geen sprake. De Kapitein was al blij dat hij een soort dak boven zijn hoofd had. De generatie reddingboten voor de Gebroeders Luden waren op stuurhuis gebied erg open en bloot.

Ik keek met verwondering naar het vangnet dat aan dek was gespannen en waar je alsschipbreukeling in moest springen. Ik zag het al voor mij: De kleine blauwe Gebroeders Luden die als een dolle hond open neer springt en rake klappen krijgt van het gestrande schip in een kolkende zee.

Ik weet niet of ik dit ooit wel gedurfd zou hebben.

De tocht langs de platen en de zeehonden was geweldig. En natuurlijk het “stampen” van de ouderwetse dieselmotoren.

Wij hebben inmiddels meerdere malen een tocht mogen meemaken en binnenkort gaat dit weer gebeuren.

Een hoogtepunt was de uitnodiging om mee te varen samen met de Insulinde en twee moderne reddingboten.

De gezamenlijke binnenkomst in Oostmahorn van de Insulinde en de Gebroeders Luden is iets wat altijd op mijn netvlies zal staan. En de “hoge snelheidslijn” van de twee “snelle Jelle's was een pure sensatie.

Het verhaal van een der bemanningsleden die tijdens een tocht in zwaar weer overboord sloeg maar het overleefde vonden mijn man en ik behoorlijk aangrijpend. Tijdens een van de tochten hebben wij met hem mogen praten en wij waren onder de indruk van zijn beleving en verwerking.

Ook het bezoek aan de Gebroeders Luden in Groningen en het aangeboden bezoek aan het Groninger Museum was iets waarvan wij hebben genoten.

Dan rest eigenlijk de vraag te beantwoorden waarom wij deze afstand met een auto gaan rijden. Het antwoord is dit artikel.

Hopelijk kunnen wij in het volgende vaarseizoen met onze eigen boot voor de kant komen bij Uw nieuwe clubhuis.

met vriendelijk groet,

Irma Antheunissen-Anneveld

Admiraliteitsdagen en Stadsfeestweek (van 31 aug. t/m 8 sept.2012) te Dokkum

Gedurende deze dagen was de Gebroeders Luden aanwezig in de binnenstad van Dokkum waar de boot te bezichtigen was. Velen hebben hier gebruik van gemaakt.

De NDC-mediagroep organiseerde een actie waarbij een aantal lezers de kans kregen om met de oud-reddingboot van Oostmahorn mee te varen naar het Lauwersmeer. Aldaar waren wedstrijden van 14 SKS-skûpjes en zeilpramen. De opgave was een verhaal te schrijven over de Gebroeders Luden en /of de zee.

Op zaterdag 1 september werd met zeven NDC-lezers een tocht gemaakt door het Dokkumer Ee naar de voormalige Lauwerszee. Elk met een persoonlijke wens of verhaal.

door Lammert de Hoop

Pittig straatwerk

Voor NDC-lezer Durk van der Veen uit Twijzelerheide was meevaren op de Luden een droom. Medisch afgekeurd als grondwerker is hij nu door de week actief in vrijwilligerswerk en als chauffeur voor de verhuisdienst van Het Raderwerk in Buitenpost.

‘Ik mei graach op it wetter weze, mar sels in boat sit der foar ús net yn. Om no sa tichtby op it wetter twa silerijen mei to meitsjen, de SKS-skûtsjes en de sylpreamen, is geweldich.’ De Luden fungeert tijdens de zeilpramenrace van regionale ondernemers als juryschip en ligt midden op het meer bij de start/ en finishlijn voor anker. Als Jelle Bos van camping-recreatiebedrijf Lauwersoog met zijn snelle watertaxi even langsij komt, grijpen Van der Veen en dochter Bianca hun kans. De boot van Bos brengt hen temidden van de regatta met fanatiek zeilende pramen. Voor NDC-abonnee Ebbe van der Wal uit Zwaagwesteinde is het dagje Luden daarentegen vooral een dagje rust op het water. De hele bouwvakvakantie investeerde hij met vriend Talling in pittig straatwerk in de achtertuin. Een klus in tropische temperaturen en met tegels van 24 kilo per stuk. Echtgenote Hilja van der Wal sleepte voor beide mannen als beloning het tochtje met de Luden in de wacht.

Voor het echtpaar Kokmeijer uit Dokkum staat de Luden symbool voor de band van Dokkum en het wad. Ze wonen hier intussen al meer dan twintig jaar. Meevaren met de Luden was een wens gewoon omdat we Dokkumers zijn, bij het wad wonen en daar heel trots op zijn”, zegt Wiesje Kokmeijer. De Kokmeijers zijn zelf anderszins betrokken bij maatschappelijk ‘reddingswerk’. De gepensioneerde natuurkundeleraar was een kritisch Pv/dA raadslid in het verleden en voerde menig actie voor milieu, energie en organisatie van beter onderwijs. Tegenwoordig zijn ze actief als zorgvrijwilliger in het ziekenhuis en penningmeester bij de actie ‘Red de Sionsberg’.

Redding in de mist

Rinze de Vries uit Dokkum koestert als enige NDC-gast aan boord herinneringen aan het echte reddingswerk van De Gebroeders Luden. In 1971 was hij voorpagina nieuws. De noord-Nederlandse media berichtten over een nachtelijke reddingsactie van de Luden voor drie vermiste wadlopers. De Vries was met twee natuurvrienden, goed bekend met het wad, aan het vogelringen op Engelsmanplaat. *‘Us skuon en klompkes stiene dy jouns noch op ‘e dyk by Wierum. De Wierumers wisten doe dat wy foar tsjuster net werom kaam wienen. Mei autoljochten op é dyk haw ’se fergees bisocht us bûtendyks te fynen’*”, vertelt De Vries. Bij het ringen van kokmeeuwen waren de drie vogelvrienden plotseling overvallen door snel opkomende zeemist: *‘as in auto sa hurd kaam it op ús of’*. Een veilige route terug over het wad was levensgevaarlijk. Zonder marifoon (vergeten mee te nemen) en mobiele telefoon (bestond nog niet) was alleen afwachten in het reddinghuisje op de kaap van Engelsmanplaat wat verstandig was. Vuurpijlen in dichte mist hadden geen zin. De paniek op het thuisfront sloeg inmiddels toe. Door de Wierumer waarschuwing kwam gelukkig dezelfde nacht nog een succesvolle zoekactie van de Gebroeders Luden op gang. Het reddingswerk van de Luden doet Janny Faber – de Jong uit Oosternijkerk denken aan haar oud-buurman Klaas Toxopeus. Beroemd als schipper van de Insulinde, de voorganger van de De Gebroeders Luden als reddingsboot van het station Oostmahorn. Als klein buurmeisje op De Schans mochten Janny en andere buurtkinderen soms mee met Toxopeus als de Insulinde een zieke moest transporteren van het eiland naar de vaste wal. Een taak van de reddingboot in de jaren voor de komst van de trauma helikopter. Boot en reddingswezen maakten diepe indruk op Janny. De letters NZHRM op de gevel van het reddinghuis van Toxopeus op De Schans staan in het geheugen gegrift.

Zeemansgen

Echte zeemansherinneringen komen op bij Klaas Kempenaar uit Engwierum. Hij is de enige zeeman in het gezelschap van NDC-lezers. Door een beppe uit de bekende vissersfamilie Groen van Paesens-Moddergat stroomde bij Klaas zeemansbloed in de aderen, al moesten zijn eigen ouders en ooms er niets van hebben. *‘‘It springt soms in generaasje oer’’* had pake gezegd. In het gezin van vijf kinderen waar Klaas opgroeide, was van kindsbeen aan bij Klaas het zeemansgen onstuitbaar aanwezig. *‘‘Altyd boatsjes tekenje op skoalle yn stee fan rekkenje en skriuwe’’*, zegt Kempenaar, *‘‘Ta wanhoop fan de skoalmaster en myn Heit en Mem.’’* Broers en zusters gingen de verpleging in of kozen voor een kantoorberoep, maar Klaas moest en zou naar zee. *‘‘As ’t fersûpe wolst, dan moastst it sels mar witte’’*, was het machteloos commentaar van de familie. Kempenaar was jarenlang kok op de wilde vaart. In het begin spottend bekeken als ‘het boerke uit Friesland’ bevocht hij zijn eigen plek aan boord, bemanningen van Spanjolen en Nederlandse officieren. Maar Klaas genoot van zee en oceaen. Later koos hij voor een meer geregeld vissersbestaan in Urk en Zoutkamp. Het dagje Luden is voor Klaas aan de rustige kant, wat hem betreft waren de woelige baren van de Waddenzee opgezocht. Nadat hij een zwaar auto ongeluk gelukkig overleefde, kijkt de gepensioneerde zeeman terug op een rijk zeemansleven. *‘‘Ik bin oan it tekenjen en skilderjen slein. Al seit myn frou wolris werom bin it altyd boatsjes.’’*

Dokkum

Pier Prinslaan 15
Postbus 35
9100 AA Dokkum
Telefoon (0519) 29 23 25
Fax (0519) 29 23 22
info@raadsma.nl

Heerenveen

Telefoon (0513) 63 16 00
Fax (0513) 63 16 24

Leeuwarden

Telefoon (058) 21 27 099
Fax (058) 21 27 055

Groningen

Telefoon (050) 54 70 070
Fax (050) 54 70 079

PR-activiteit Gebroeders Luden te Grou m.m.v. Willem Wilstra en Andries Straatsma

Op doorreis naar de jaarlijkse meeting van de ORG (Oude Reddings Glorie) te Lemmer maakte de Gebroeders Luden een tussenstop in Grou. Zij was hier aanwezig op 26 en 27 september j.l. enz.

Er was voor diverse scholen een rondleiding en bezichtiging georganiseerd met een vragenlijst en informatie over de boot. Deze moesten beantwoord worden; b.v. hoeveel motoren heeft de boot, hoe lang is ze, noem een paar beroemde reddingboten, waarom twee stuurhutten en waarvoor dient het net, hoeveel reddingen heeft de Gebroeders Luden verricht enz.

Er werden op deze beide dagen totaal 160 kinderen ontvangen.

In Grou konden de leerlingen onder leiding van een echte redder een paar knopen leren en een speurtocht maken op de boot.

Tevens kregen ze het onderstaande verhaal bij de opdracht.

*Oostmahorn
Voor de afsluiting in 1969*

Hoogwater op de kust na een fikse nw-storm. De steiger ook geheel onder water en we kunnen alleen met de vlet de boot bereiken. Het torentje is een peilschaal van Rijkswaterstaat.

Het is herfst en vanuit het noordwesten neemt de wind toe tot stormkracht. Op de waddeneilanden denken de jutters aan allerlei spullen die de volgende morgen zijn aangespoeld op de kust, dus vroeg uit bed en naar de vloedlijn! In een klein dorp op de vaste wal liggen mannen wakker met heel andere gedachten: het is heel slecht weer en allicht is er een schip, mogelijk wel meer schepen, in nood op de Noordzee. Dan kan elk moment een oproep binnenkomen om er naar toe te varen met de reddingboot om mensen te redden.

Dat dorpje, dat is Oostmahorn, verscholen achter de dijk van de Lauwerszee. De mannen die wakker liggen terwijl de storm aan de kust buldert, dat zijn de opvarenden van de reddingboot Gebroeders Luden. De dijk tussen Friesland en Groningen die nu de Lauwerszee afsluit van de Waddenzee en de Noordzee is er nog niet.

De mannen in Oostmahorn kunnen het niet meer uithouden in hun bed. Ze trekken hun reddingsuitrusting aan - wanneer ze worden opgeroepen verliezen ze dan geen tijd meer. Dan rinkelt de telefoon in het huis van de schipper van de reddingboot: **SCHIP IN NOOD OP DE NOORDZEE !!!** De positie wordt doorgegeven. De redders springen aan boord van de Gebroeders Luden, een ieder snelt naar zijn plek, doet zijn werk en al snel stuift de reddingboot met de kop in de golven richting zee. Daar zijn mensen in nood.

Het schip met zijn markante vorm is klein en ijzersterk. De reddingboot is 21 mtr lang en 4 mtr breed en is in 1965 gebouwd op de werf Gebroeders Niestern te Delfzijl. De Luden is een van de 5 legendarische boten van het type "Carlot", uitgerust met twee 8 cilinder Kromhout motoren.

Toen in 1969 de Lauwerszee werd afgesloten is de Gebroeders Luden naar Lauwersoog verhuisd.

Na een tijdje in IJsland te hebben gevaren is de Gebroeders Luden nu weer terug op Lauwersoog dankzij de inspanningen van een groepje mannen die een Stichting hebben gevormd om de oude maar nog heel goed onderhouden reddingboot in de vaart te houden. En soms ligt de Gebroeders Luden weer "op station" als er veel ijs in zee ligt. De moderne reddingboten moeten dan aan de wal blijven.

Met vriendelijke groet: de bemanning van de reddingboot Gebroeders Luden

Oostergoweg 7, 9101 PL Dokkum
Postbus 1500, 9100 CA Dokkum
Telefoon: 0519-292954
Telefax: 0519-295787
E-mail: info@jagerrvs.nl
www.jagerrvs.nl

Brokmui 24
9101 EX Dokkum
tel: 06 - 53212647
fax: 0519 - 296547
E-mail: info@stradosales.nl
www.stradosales.nl

Landal Esonstad
Skanserwei 28
9133 DV Anjum
Tel. +31-(0)519-32 95 55
www.landal.nl

Stichting Wadloopcentrum Pieterburen
Haven 20, 9976 VN Lauwersoog
Tel: 0595 - 528 300
www.wadlopen.com